

Deres ref:
Vår ref: 2020/160355
Dato: 9. november 2020
Org.nr: 985 399 077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

HØRING

- FORSLAG TIL NYE REGLER OM DYREHELSEKRAV VED FLYTTING AV LANDDYR, RUGEEGG OG ANIMALSKE PRODUKTER I EØS-OMRÅDET

Mattilsynet gjennomfører nå høring av utkast til ny forskrift om flytting av landdyr, rugeegg og animalske produkter fra landdyr i EØS-området som utfyller bestemmelser i den foreslåtte dyrehelseforskriften.

Hovedinnhold

Forskriften utfyller bestemmelsene i den foreslåtte forskriften om gjennomføring av dyrehesloven, som gjennomfører forordning (EU) 2016/429, når det gjelder dyrehelsekrav ved flytting av holdte og ville landdyr og rugeegg, med hovedvekt på flytting mellom EØS-stater (samhandel). Før flytting mellom EØS-stater kan skje må bestemte dyrehelsekrav være oppfylt. Biosikkerhetskravene ved transport og dyrehelsekravene ved flytting av holdte landdyr mellom lukkede anlegg gjelder generelt, og kommer til anvendelse uavhengig av om flyttingen skjer mellom EØS-stater eller på eget territorium.

Forskriften gir også utfyllende bestemmelser om dyrehelsekrav, sertifikater og melding ved flytting av produkter av animalsk opprinnelse (til konsum) fra landdyr som er produsert eller bearbeidet i anlegg, næringsmiddelforetak eller soner som er underlagt nødtiltak eller restriksjoner pga. sykdom. Disse gjelder ved flytting av slike produkter i Norge og EØS-området, med noen ekstra krav ved flytting mellom EØS-stater.

Forskriften gjelder for driftsansvarlige som holder, flytter, transporterer eller samler holdte og ville landdyr og rugeegg. Den gjelder også for driftsansvarlige som flytter animalske produkter fra landdyr og for myndighetene. Forskriften gjelder for kjæledyreiere som flytter hunder, katter og ildere til en annen EØS-stat der flyttingen ikke omfattes av kjæledyrforskriften.

Landdyr i denne sammenhengen er landpattedyr, fugler, bier og humler. Forskriften omfatter ikke andre dyr som lever på land, f.eks. reptiler og amfibier.

Bakgrunnen for forslaget

Generelt

Forslag til ny dyrehelseforskrift som gjennomfører basisforordningen (EU) 2016/429 Animal Health Law (dyrehelseforordning) er allerede hørt, se Mattilsynets nettside:

https://www.mattilsynet.no/dyr_og_dyrehold/dyrehelse/nytt_dyrehelseregulverk_2021/

Gjennom EØS-avtalen er Norge forpliktet til å gjennomføre regelverk som tas inn i avtalen. Forordninger, herunder dyrehelseforordning og underliggende forordninger, skal gjennomføres ordrett for å sikre lik gjennomføring i EØS. Det er derfor ikke mulig i denne høringen å påvirke det materielle innholdet i reglene. Norske innspill har blitt gitt i forbindelse med utarbeidelsen av forordningene, i avholdte arbeids- og ekspertgruppemøter i regi av EU-kommisjonen.

Høringen gjennomføres i hovedsak for å informere brukerne om innholdet i nytt dyrehelseregulverk, samt å vise hvordan forordningene juridisk og teknisk er foreslått gjennomført til norsk rett.

Mattilsynet vil ikke kommentere alle bestemmelsene i forordningene, kun de vi mener er viktige og endrede bestemmelser. For å få en fullstendig oversikt over nytt regelverk bør forordningene leses sammen med høringsbrevet.

Forordning 2020/688 og SANTE/7234/2019 som gjennomføres er vedlagt høringsbrevet. Disse er på hhv. dansk og engelsk, da norsk oversettelse ikke foreligger. Dersom forskriftsutkastets bestemmelser ikke synes å samsvare med dette regelverket, ønsker vi at høringsinstansene påpeker dette.

Spesielt for denne høringen

Forslaget som høres, bygger hovedsakelig på Kommisjonens delegerede forordning (EU) 2020/688 av 17. desember 2019 om utfylling av parlaments- og rådsforordning (EU) 2016/429 når det gjelder dyrehelsekrav ved flytting av landdyr og rugeegg innenfor Unionen. Forskriftsutkastet gjennomfører også utkast til delegeret forordning om utfylling av parlaments- og rådsforordning (EU) 2016/429 når det gjelder krav til dyrehelsesertifikat og melding ved flytting av animalske produkter fra landdyr i EU, SANTE/7234/2019, som heretter omtales som DA-samhandel PAO landdyr. DA-samhandel PAO landdyr har vært på EU-høring med frist 14. september 2020.

Med forordning (EU) 2016/429, heretter omtalt som dyrehelseforordningen, har EU fått en overordnet rettslig ramme med harmoniserte prinsipper for hele dyrehelseområdet. Dyrehelseforordningen omfatter blant annet regler om flytting av landdyr, med hovedvekt på krav ved flytting mellom land.

Dyrehelseforordningen gir Kommisjonen myndighet til å utarbeide underliggende regelverk, som utfyller forordningen. Med forordning (EU) 2020/688 og DA-samhandel PAO landdyr fastsetter Kommisjonen utfyllende bestemmelser til kapittel 3 (holdte landdyr), 4 (ville landdyr), 5 (rugeegg) og 6 (PAO) i dyrehelseforordningens del IV avdeling I som gjelder for landdyr, formeringsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra landdyr.

Forordning (EU) 2020/688 ivaretar et behov for å videreføre mange av dyrehelsekrav ved flytting av landdyr i rettsakter som oppheves av dyrehelseforordningen og samtidig oppdatere regelverket i forhold til ny kunnskap, teknologisk utvikling og nye reguleringsbehov på området. Det er snakk om bestemmelser i direktivene 64/432/EØF, 91/68/EØF, 92/65/EØF, 2009/156/EF og 2009/158/EF. Det gjelder også for bestemmelser i sirkusforordning (EF) nr. 1739/2005 som oppheves av en annen forordning under dyrehelseforordningen. Disse direktivene er i dag hovedsakelig gjennomført i de norske forskriftene¹ som regulerer handel med forskjellige dyrearter.

¹ Forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin, forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe, forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av småfe, forskrift 28. desember 2001 nr. 1616 om samhandel med levende fjørfe og rugeegg i EØS, forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo (forskrift om handel med dyr), forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien og forskrift 10. august 2007 nr. 955 om krav til dyrehelse ved forflytning av sirkusdyr innenfor EØS.

DA-samhandel PAO landdyr ivaretar behov for ekstra krav ved flytting av animalske produkter fra landdyr som er produsert eller prosessert i anlegg, næringsmiddelforetak eller soner underlagt nødtiltak eller forflytningsrestriksjoner. DA-samhandel PAO landdyr viderefører mange av bestemmelsene i direktivene 92/118/EØF og 2002/99/EF som oppheves av dyrehelseforordningen. Disse direktivene er i dag gjennomført i to forskrifter om omsetning og import av animalske produkter til konsum².

Fordi dyrehelseforordningen opphever en rekke rettsakter og reglene erstattes av både dyrehelseforordningen, forordning (EU) 2020/688 og DA-samhandel PAO landdyr, må forskriftene som gjennomførte de gamle rettsaktene helt eller delvis oppheves.

Videreføring av nasjonale bestemmelser fra forskrifter som oppheves og nasjonale utfyllende bestemmelser der forordningen gir handlingsrom for dette, f.eks. i dyrehelseforordningens Del IV avdeling I kapittel 7 (Virkeområde for nasjonale tiltak), vil høres senere.

Innholdet i forskriftsutkastet

Tittelen

Det foreslås at forskriften heter forskrift om flytting av landdyr, rugeegg og animalske produkter fra landdyr i EØS-området som utfyller bestemmelser i dyrehelseforskriften for å vise sammenhengen med dyrehelseforskriften som gjennomfører dyrehelselovforordningen. Korttittelen «landdyrforflytningsforskriften» foreslås også.

§ 1 Virkeområde

Det saklige virkeområdet

Innledningsvis vises det til at forskriften utfyller bestemmelsene i den nye dyrehelseforskriften som gjennomfører dyrehelseforordningen. De utfyllende bestemmelsene er knyttet til dyrehelseforordningens del IV avdeling I kapittel 3, 4, 5 og 6. Når Mattilsynet senere hører utfyllende nasjonale og nasjonale bestemmelser, vil forskriften også knyttes til dyrehelseforordningens del IV avdeling I kapittel 7.

Bestemmelsen om virkeområdet gjenspeiler hovedinnholdet i forordning (EU) 2020/688 artikkel 1, 2 og 55, pluss DA-samhandel PAO landdyr artikkel 1. Hensikten med bestemmelsen er å gjøre det lett for den som leser forskriften å identifisere hva den omfatter, noe som kan være vanskelig der forskrifter gjennomfører forordninger. Det presiseres at landdyr som omfattes av denne forskriften er landpattedyr, fugler, bier og humler i tråd med definisjonen av landdyr i dyrehelseforordning artikkel 4. Landdyr er derfor *ikke* landlevende dyr som ikke er pattedyr (eller fugler, bier og humler). Forskriften vil f.eks. ikke regulere flytting av reptiler og amfibier.

Det stedlige (geografiske) virkeområdet

I høringen om forskriften som gjennomfører dyrehelseforordningen ble det foreslått at dyrehelseforskriften ikke gjøres gjeldende på Svalbard, Jan Mayen, bilandene, Norges økonomiske sone eller det åpne hav. Det ble foreslått at dyrehelseforskriften får det samme stedlige virkeområdet som matloven § 3 første ledd³.

Under utarbeidelse av forskriftene som gjennomfører de underliggende rettsaktene vurderer Mattilsynet om det er grunner for at det stedlige virkeområdet skal utvides for den enkelte forskriften. Veterinæravtalen (i EØS-avtalen) er basert på harmoniserte regler om fri-flyt av produkter (dyr og animalske produkter) i EØS-området og at EØS-landene har en felles yttergrense mot det som kommer fra land utenfor EØS-området. De delegerte rettsaktene som

² Forskrift 9. september 2005 nr.1045 om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum og forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for omsetning og import av visse animalske produkter til konsum.

³ Matloven har et stedlig virkeområde som omfatter Norges land- og sjøterritorium, norsk luft- og sjøfartøyer, og innretninger på norsk kontinentalsokkel, jf. matloven § 3, første ledd, første punktum. Siden Matloven omfatter kontinentalsokkelen, har loven et stedlig virkeområde som er videre enn EØS-avtalen. En forskrift hjemlet i Matloven vil få det samme virkeområdet som er lovfestet i lovens § 3, første ledd, første punktum. Det er kun matloven § 3, første ledd, annet punktum og annet ledd som åpner for at forskrifter med hjemmel i loven kan gis et annet virkeområde. Dyrehelseforskriften vil derfor få det samme virkeområde som Matloven § 3, første ledd, første punktum. Vi kan på nasjonalt grunnlag fastsette forskrifter med et annet virkeområde enn EØS- loven, når matloven gir hjemmel.

høres i denne høringen, regulerer utelukkende fri-flyt av dyr og produkter av animalsk opprinnelse innenfor EØS-området.

Det stedlige (geografiske) virkeområdet til EØS-avtalen er fastsatt i avtalens artikkel 126. Avtalen gjelder for Kongeriket Norges territorium⁴. Svalbard er ikke en del av EØS-avtalen, jf. EØS-avtalens protokoll 40 og EØS-loven § 6. Det stedlige virkeområdet for forskriften som gjennomfører de delegerede rettsaktene om flytting av dyr og animalske produkter innenfor EØS-området bør ikke utvides for å omfatte Svalbard. Det foreslås at denne forskriften gis samme stedlig virkeområde som opprinnelig hørt for forskriften som gjennomfører dyrehelseforordningen, dvs. at forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium, på norske luft- og sjøfartøyer og innretninger på norsk kontinentalsokkel.

§ 2 Flytting av landdyr og rugeegg i Norge og EØS-området

Bestemmelsen gjennomfører forordning (EU) 2020/688 med tilpasninger som følger av EØS-avtalen i norsk rett. Kravene i forordningen gjelder i tillegg til kravene i dyrehelseforordningens Del IV avdeling I. Paragraftittelen er utformet for å vise hovedinnholdet i forordningen. Hensikten er å gjøre det lettere for den som leser forskriften å identifisere hva forordningen gjelder.

Rettsakten er delt inn i fire deler: en generell del, en del om flytting av holdte landdyr og rugeegg, en del om flytting av ville dyr og en del med sluttbestemmelser.

Forordning (EU) 2020/688 utfyller og gir unntak fra bestemmelser i dyrehelseforordning del IV kapittel 3, 4, og 5 om flytting av holdte landdyr, ville landdyr og rugeegg i EU (EØS). Rettsakten inneholder utfyllende dyrehelsekrav for å redusere risiko for spredning av sykdom ved flytting av dyr og rugeegg mellom EØS-stater.

Noen få krav gjelder i tillegg ved flytting internt i landet, se virkeområdet beskrevet i **Del I** artikkel 2. Det er biosikkerhetskravene ved transport (artiklene 4-6) og dyrehelsekravene ved flytting av holdte landdyr mellom lukkede anlegg (se artikkel 2).

Forordningen gir utfyllende bestemmelser som gjelder for⁵:

- holdte og ville landdyr og rugeegg
- anlegg der slike dyr og rugeegg holdes eller samles
- driftsansvarlige som holder eller transporterer slike dyr og rugeegg
- kjæledyrholder som ikke kan flytte kjæledyr iht. kjæledyrregelverket⁶
- myndighetene.

Rettsakten retter seg ikke mot veterinærer direkte, men inneholder noen regler som omfatter veterinærer, f.eks. at driftsansvarlige av utstillinger av fugler i fangenskap må sikre at en veterinær sjekker helsen til fugler som deltar.

Del I definerer også sentrale ord og begreper som brukes i teksten.

Del II kapittel 1 avsnitt 1, dvs. artiklene 4-6, fastsetter generelle (biosikkerhets)krav til transportmidler og containere som frakter landdyr og rugeegg. Som nevnt over gjelder disse kravene også ved transport innenlands.

Avsnitt 2 angir krav for flytting av landdyr og rugeegg til en annen medlemsstat der opprinnelsesstaten vaksinerer for en A-sykdom.

Avsnitt 3 inneholder krav om at driftsansvarlige av slakterier sikrer at hov- og klovdyr og fjørfe fra en annen medlemsstat slaktes innen 72 timer etter ankomst, ev. 24 timer mht. blåtunge.

⁴ Norske myndigheter har lagt til grunn at territoriet til kongeriket Norge skal forstås i henhold til fast praksis i folkeretten. Dette innebærer at EØS-avtalen omfatter Norges landterritorium og territorialfarvannet, men ikke gjelder i Norges økonomiske sone, på kontinentalsokkel eller i det åpne hav.

⁵ Se Del I artikkel 2.

⁶ Følger av artikkel 55, men ikke av virkeområdet.

Del II kapittel 2 inneholder utfyllende dyrehelsekrav som gjelder ved flytting av holdte hov- og klovdyr mellom EØS-stater (se mer i høringsbrevets vedlegg om endringene). Kravene er knyttet til art, kategori og dyrehelsestatus på mottakerstedet:

- storfe (bovine) – avsnitt 1
- småfe – avsnitt 2
- svin – avsnitt 3
- hestedyr – avsnitt 4
- kamelider – avsnitt 5
- hjortedyr – avsnitt 6
- andre hov- og klovdyr – avsnitt 7
- tilleggskrav mht. blåtunge – avsnitt 8.

Dyrehelsekravene er strengest der dyr flyttes til en EØS-stat eller sone som har fristatus for visse sykdommer, f.eks. EBL og IBR/IPV for storfe. Slaktedyrr kan flyttes etter lempeligere dyrehelsekrav enn livdyr.

Del II kapittel 3 inneholder krav som gjelder ved flytting av fjørfe og rugeegg mellom EØS-stater. Det er gitt lempeligere dyrehelsekrav der slaktefjørfe flyttes til en annen EØS-stat. Det er også gitt lempeligere krav der færre enn 20 fjørfe eller rugeegg av fjørfe (andre enn strutsefugler) skal flyttes. Der fjørfe eller rugeegg er vaksinert mot Newcastle disease må vaksinen oppfylle kriterier i forordningens vedlegg VI. Det er også angitt spesielle krav der fjørfe eller rugeegg skal flyttes til EØS-stater eller soner som er fri for Newcastle uten vaksine.

Del II kapittel 4 gir regler for oppsamling av hov- og klovdyr og fjørfe, krav til biosikkerhet ved oppsamling og spesielle krav der oppsamlingen skjer på transportmiddel. Det gis også unntak fra kravene i kapittelet og dyrehelseforordningens artikkel 126(2) og artikkel 134(b) der hov- og klovdyr flyttes til en annen EØS-stat for å delta i utstilling, sports- eller kulturelle arrangementer e.l. Det gis unntak fra samtykkekravet i dyrehelseforordningens artikkel 133(2) slik at registrerte hester kan flyttes til annen EØS-stat på samme transportmiddel for å delta på ovennevnte arrangementer uten samtykke fra myndighetene.

Del II kapittel 5 inneholder krav ved flytting av andre holdte landdyr enn fjørfe og hov- og klovdyr og rugeegg fra fugler i fangenskap til andre EØS-stater.

Avsnitt 1 gjelder begrensninger når det gjelder flytting av primater og viser til kravene for flytting av dyr til lukkede virksomheter i kapittel 6.

Avsnitt 2 angir dyrehelsekrav ved flytting av (honning)bier og humler. For (honning)bier er det gitt unntak der dronningbier med 20 følgebier flyttes og tilleggskrav der (honning)bier flyttes til EØS-stater eller soner som er frie for *Varroa* spp. Det er også gitt unntaksregler for humler som flyttes fra miljøisolerte anlegg.

Avsnitt 3 angir dyrehelsekrav ved flytting av hunder, katter og ildre mellom EØS-stater. Unntak fra krav om rabiesvaksinasjon og behandling mot revens dvergbandelorm er gitt for hunder, katter og ildere som flyttes til lukkede anlegg. Det er også gitt særregler som gjelder ved flytting av slike dyr som holdes som kjæledyr, men der flyttingen ikke omfattes av kjæledyrregelverket pga. antall dyr som flyttes eller antall dager mellom eierens og dyrets forflytning. Dersom myndighetene benytter åpningen for å kunne tillate flytting av unge hunder, katter og ildere som ikke er vaksinert mot rabies, må EØS-staten gjøre den informasjonen allmenn tilgjengelig.

Avsnitt 4 gir krav ved flytting av andre rovdyr enn hunder, katter og ildre.

Avsnitt 5 gir dyrehelsekrav for flytting av fugler i fangenskap og rugeegg fra slike fugler. Her igjen er det spesielle krav der fuglene eller rugeeggene skal sendes til stater som er frie for Newcastle disease uten vaksine.

Del II kapittel 6 inneholder krav ved flytting av holdte landdyr til lukkede anlegg. Som nevnt over gjelder kravene ved flytting av dyr til lukket anlegg fra ikke-lukket anlegg nå også ved flytting internt i landet.

Del II kapittel 7 har spesielle regler og unntak. Her finnes det særregler for flytting av sirkus og dyrenummer, inkludert krav til det som må oppfylles dersom myndighetene skal underskrive reiseruten. Det gis også krav som gjelder ved flytting av fugler i fangenskap til utstillinger og duer som flyttes til en annen EØS-stat for å delta i kappflyging.

Del II kapittel 8 har regler om helsesertifikater og melding om flytting.

I avsnitt 1 gis det krav om helsesertifikat ved flytting av fugler i fangenskap og rugeegg fra slike fugler, (honning)bier, visse humler, primater, hunder, katter, ildere og andre rovdyr til andre EØS-stater. Sirkus og dyrenummer unntas fra helsesertifikatkravet, samt visse forflytninger av fugler i fangenskap (se under om artikkel 71). Det gir en åpning for EØS-stater å gi unntak fra kravet om helsesertifikat ved flytting av registrerte hester til andre EØS-stater.

Avsnitt 2 har regler om innholdet i helsesertifikater for forskjellige arter og kategorier av landdyr.

Avsnitt 3 har krav til hva myndighetene skal basere seg på når helsesertifikat for hov- og kloddyr og fjørfe som skal gjennomgå oppsamling utstedes. Det gis også særregler for helsesertifikat for hov- og kloddyr og fjørfe som skal eksporteres til tredjeland via en annen EØS-stat.

Avsnitt 4 angir hvilken undersøkelse offentlig veterinær skal gjøre før helsesertifikat signeres, hvor kort tid det skal gå mellom utstedelsen og tidspunktet dyrene m.m. flyttes, samt gyldigheten av sertifikatet (10 dager). Gyldigheten forlenges ved vann-/havtransport og for registrerte hester (til 30 dager) på visse vilkår.

Avsnitt 5 angir krav om melding om flytting til myndighetene i avsenderstaten for humler fra miljøisolerte anlegg, sirkus og dyrenummer (10 dager) og rugeegg. Det gis også nærmere krav til hvilken informasjon driftsansvarlige skal gi til myndighetene og myndighetene selv skal gi til deres motpart for å oppfylle meldeplikten i dyrehelseforordningen ved flytting av landdyr. Det gis også regler om hvordan myndighetene i avsenderlandet skal melde ifra om flytting av landdyr og rugeegg ved strømstans eller andre forhold som forstyrrer notifikasjonssystemet IMSOC. Forhold som må oppfylles når stater oppnevner regioner for å håndtere flyttemeldinger, er presisert.

Del III inneholder dyrehelsekrav ved flytting av ville landdyr (ville fugler, landpattedyr, bier og humler) til andre EØS-stater. Ville landdyr kan bare flyttes direkte til et nytt tilholdssted eller anlegg i en annen EØS-stat fra deres naturlige tilholdssted uten at de tas inn i et anlegg i opprinnelseslandet. Det er gitt dyrehelsekrav knyttet til flere sykdommer. Det er gitt krav til helsesertifikatet (også gyldig i 10 dager med forlenget gyldighet ved frakt på vannveier/hav), informasjon som skal være i helsesertifikatene, hva myndighetene må sjekke før sertifikatet utstedes, at undersøkelsene må gjøres 24 timer før dyrene sendes fra habitatet og melding om flytting. Det er gitt særkrav til transportmidlet og kontainerne brukt for frakting av ville dyr unntatt (honning)bier og humler. Det er også lignende regler om melding og prosedyrer for melding ved strømstans.

Del IV sier bare at forordningen gjelder i EU fra 21. april 2021. Reglene vil først gjelde i Norge fra det tidspunktet forskriften som gjennomfører forordningen trer i kraft, se omtalen av § 9 under.

§ 3 Flytting av animalske produkter fra landdyr i Norge og EØS-området

Bestemmelsen gjennomfører DA-samhandel PAO landdyr som inneholder utfyllende bestemmelser om krav til dyrehelse, sertifikater og melding ved flytting i EU/EØS av animalske produkter fra landdyr som er produsert eller bearbeidet i anlegg, næringsmiddelforetak eller soner som er underlagt nødtiltak eller restriksjoner pga. sykdom.

«Produkter av animalsk opprinnelse» er i dyrehelseforordning artikkel 4 (29) definert som:

- a) næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder honning og blod,
- b) levende muslinger, levende pigghuder, levende sekkedyr og levende sjøsnegler beregnet på konsum, og

c) andre dyr enn dyrene nevnt i bokstav b), som skal klargjøres med sikte på å leveres levende til sluttforbrukeren.

Rettsakten omfatter derfor animalske produkter som skal til konsum og ikke animalske biprodukter. Rettsakten retter seg mot driftsansvarlige og myndighetene.

Rettsakten gir utfyllende bestemmelser til dyrehelseforordningens Del IV kapittel 6 om produksjon, bearbeiding og distribusjon i Unionen av produkter av animalsk opprinnelse. Bakgrunnen for rettsakten er at dyrehelseforordning artikkel 166 (2) krever at driftsansvarlige skal sikre at produkter av animalsk opprinnelse ikke kommer fra anlegg eller næringsmiddelforetak som er omfattet av nødtiltak eller forflytningsrestriksjoner⁷, eller stammer fra dyr som kommer fra slike anlegg. Den delegerte rettsakten om bekjempelse som er hjemlet i dyrehelseforordningens del III (forordning (EU) 2020/687) gir regler om flytteforbud som myndighetene skal iverksette ved utbrudd av sykdommer, samt unntak fra forbudet. DA-samhandel PAO landdyr innebærer at driftsansvarlige bare kan flytte forsendelser av PAO fra dyr underlagt nødtiltak eller forflytningsrestriksjoner hvis myndighetene på opprinnelsesstedet har gitt tillatelse til flyttingen. I tillegg, må den driftsansvarlige sikre at produktene oppfyller vilkårene i tillatelsen.

Dyrehelseforordningen krever at animalske produkter fra restriksjonssoner følges av helsesertifikater (der unntak ikke er gitt). Dyrehelseforordningen stiller også minimumskrav til hvilken informasjon helsesertifikatene skal inneholde. DA-samhandel PAO landdyr spesifiserer tilleggsinformasjon som skal gis i de medfølgende helsesertifikatene.

Dyrehelseforordningen krever at de driftsansvarlige underretter myndighetene i avsenderstaten før de sender animalske produkter fra restriksjonssoner til en annen EØS-stat. De driftsansvarlige skal også gi myndighetene i avsenderlandet all informasjon som trengs for å kunne melde flyttingen til myndighetene i mottakerstaten. Denne rettsakten utdyper hvilken informasjon driftsansvarlige må gi til myndighetene, og krever at informasjonen skal gis for hver forsendelse.

DA-samhandel PAO landdyr angir også hva myndighetene i avsenderstaten skal gjøre for å sende meldinger ved strømstans eller andre forhold som forstyrrer informasjonssystemet TRACES.

Det er foreslått at DA-samhandel PAO landdyr vil gjelde i EU fra 21. april 2021. Reglene vil først gjelde i Norge fra det tidspunktet forskriften som gjennomfører forordningen trer i kraft, se omtalen av § 9 under.

§ 4 m.fl. Plassering av utfyllende bestemmelser og nasjonale bestemmelser

Mattilsynet vil på et senere tidspunkt høre både utfyllende bestemmelser og rene nasjonale bestemmelser. Disse vil trolig tilføyes forskriften rett før standard bestemmelsene om tilsyn m.m. Nummereringen av paragrafene i forskriften og antall paragrafer vil trolig justeres før fastsettelse uten å medføre materielle endringer.

§§ 5 til 7 Tilsyn og vedtak, straff og dispensasjon

Disse er standardbestemmelser om tilsyn, vedtak, straff og dispensasjon.

§ 8 Overgangsbestemmelse

Det kan bli nødvendig med overgangsbestemmelser. Mattilsynet vil høre disse senere.

§ 9 Ikrafttredelse

Forskriften vil trolig gjelde i Norge fra 21. april 2021, dersom forordning (EU) 2020/688 og DA-samhandel PAO landdyr trer i kraft i EØS-avtalen fra denne datoen. Forskriften vil tre i kraft senere om det blir forsinkelser med å ta forordningene inn i EØS-avtalen.

⁷ Påbudet gjelder likevel ikke der unntak fra forflytningsrestriksjoner er gitt. Slike unntak er gitt i forordning (EU) 2020/687 om bekjempelse f.eks. i artikkel 28 som åpner for flytting av produkter fra vernesonen (protection zone) som er en del av restriksjonssonen.

Oppbygning av forskriften

Forslaget gjennomfører forordninger. Forordningsformen velges av EU i tilfeller hvor man har behov for at regelverket skal gjelde likelydende i hele EU, og hele EØS-området. Forordningene gjelder direkte i alle EUs medlemsland, men må gjøres til del av norsk rettsorden. På grunn av behovet for likelydende regelverk stiller EØS-avtalen strenge krav til gjennomføringen, nemlig at forordningen "som sådan gjøres til en del av avtalepartenes interne rettsorden", jf. EØS-avtalen artikkel 7. I Norge er "henvisningsteknikken" valgt for å ivareta dette kravet, se forskriftsforslaget § 2 og § 3. Dette innebærer at den forskriftsteksten som vedtas, fastsetter at vedkommende forordning, i EØS-tilpasset form, skal gjelde som forskrift, uten at teksten der EØS-tilpasningene er innarbeidet, formelt vedtas som forskrift.

Denne metoden innebærer at rettigheter og plikter ikke kan leses direkte ut av forskriften. Brukere må gå til selve forordningsteksten for å finne dem. For å lette tilgjengeligheten, er forordningsteksten lagt ved høringen her. I forbindelse med kunngjøring av forskriften, vil Mattilsynet sørge for at forordningsteksten også blir å finne i tilknytning til forskriften.

Nytt sammenliknet med gjeldende rett - Forordning (EU) 2020/688

De viktigste endringene sammenliknet med nåværende bestemmelser er knyttet til disse punktene:

- Rettsakten inneholder en rekke nye definisjoner av ord og begreper. I tillegg blir noen ord og begreper definert på en litt annen måte enn dagens regelverk.
- Krav til transportmidler, containere og biosikkerhet ved transport som tidligere gjaldt ved transport av storfe, svin, småfe, fjørfe og rugeegg er justert og de generelle kravene til transportmidler og containere gjelder nå ved flytting av landdyr og rugeegg, både i landet og mellom EØS-stater. Kravene forenkles ved at transportmidler bare må rengjøres og desinfiseres før bruk hvis nødvendig, mens det er obligatorisk med rengjøring etter bruk. Desinfeksjonsmidler trenger ikke å være godkjent av kompetent myndighet og rengjøringen/desinfiseringen av transportmiddel og beholdere (containere) trenger ikke å utføres i overensstemmelse med spesifikke anvisninger fra myndighetene. Krav om at transportøren skal ha passende utstyr til rengjøring og desinfeksjon som er godkjent, inkludert utstyr for lagring av avfall (kan ev. utføres av tredjepart) er heller ikke videreført.

Det gis unntak fra disse kravene for sirkus og dyr som brukes til forestillinger, samt ikke-kommersiell transport av arter som er kjæledyr som må flyttes iht. det kommersielle regelverket pga. antall dyr. Ved transport av hester internt i en EØS-stat er det unntak fra kravene om umiddelbar vask og desinfeksjon av transportmiddel etter transport, at nye eller rene containere brukes og at bare dyr av samme kategori, type og helsestatus kan fraktes, såfremt hestene ikke skal til slakt. Det er gitt spesielle regler for transport av beholdere med bidronninger og humler fra miljøisolerte anlegg.

- Der dyr og rugeegg kommer fra et land som vaksinerer mot en kategori A-sykdom er det bare lov å flytte disse til en annen EØS-stat hvis særvilkår i en egen rettsakt er oppfylt. (Delegert rettsakt om vaksiner hjemlet i dyrehelseforordning artikkel 47 er fortsatt under utarbeidelse.)
- Driftsansvarlige for slakterier skal sikre at hov- og klovdyr og fjørfe som mottas fra andre EØS-stater blir slaktet innen 72 timer etter ankomst⁸. Fristen er kortere (24 timer) for dyr av arter som er listeført for blåtungevirus dersom de ikke oppfyller krav i forordning (EU) 2020/689 (delegert rettsakt under dyrehelseforordning Del II) mht. blåtungeviruset. Tidsfristen gjelder i dag allerede for bl.a. svin, storfe, småfe og fjørfe.
- Dyrehelsekravene for flytting av hov- og klovdyr til andre EØS-stater er delt opp i egne avsnitt for storfe, småfe, svin, hestedyr, kamelider, hjortedyr og «andre hov- og klovdyr». Det er nytt at dyrehelsekrav for kamelider og hjortedyr reguleres særskilt. Det stilles krav til

⁸ Dyrehelseforordning artikkel 132 inneholder krav om at alle landdyr som mottas fra en annen EØS-stat skal slaktes uten opphold.

hvor lenge dyrene skal ha oppholdt seg på avsenderstedet og virksomhetsstedets status med hensyn til relevante sykdommer på en standardisert måte.

- **De viktigste endringene gjelder de konkrete dyrehelsekravene ved flytting av dyr mellom EØS-statene. For nærmere beskrivelse av endringene av dyrehelsekravene for de enkelte artene, se vedlegg til høringsbrevet.**
- Det blir lov å flytte hov- og klovdyr og fjørfe via flere oppsamlingsentraler enn før, men maksimum tre. Det gis spesifikke regler for oppsamling av dyr på transportmidler. Maksimumstiden for opphold i en oppsamlingsentral i opprinnelsesstaten blir utvidet fra 6 til maks 14 dager. Det skal ikke gå mer enn 20 dager fra dyrene forlater opprinnelsesanlegget til de er framme på den endelige destinasjonen i en annen EØS-stat. Den nåværende bestemmelsen om at slaktedyr kan stå på oppsamlingsentral i høyst 3 virkedager før de overføres til slakteri videreføres ikke.
- De spesielle reglene om oppsamling av dyr under flytting til en annen EØS-stat gjelder ikke for flytting av hov- og klovdyr til utstillinger, sportsbegivenheter, kulturarrangementer e.l. Det er heller ikke krav om at slike dyr skal sendes direkte til endelig destinasjon. Det er også mulig å transportere hester med egne sertifikater sammen til lignende arrangementer uten særskilt samtykke fra myndighetene.
- Dyrehelsekravene for flytting mellom lukkede anlegg i det nye regelverket er veldig overordnede, med unntak av spesielle krav knyttet til blåtunge. Det innføres harmoniserte krav for flytting av landdyr fra et ikke-lukket anlegg til et lukket anlegg internt i hvert land. Karantenekravene som gjaldt ved flytting mellom landene videreføres og gjøres gjeldende ved flytting av dyr internt i landet.

Flytting av primater fra et ikke-lukket anlegg til et lukket anlegg blir betinget av at myndighetene gir samtykke til flyttingen (også ved flytting internt i landet).

Helsesertifikater må utstedes av offentlig veterinær, mens det tidligere var mulig for ansvarshavende veterinær ved opprinnelsesorganet å utstede helsesertifikater for andre dyr enn primater.

- Dyrehelsekrav ved flytting av sirkusdyr og dyr som brukes til forestillinger videreføres med nye krav knyttet til blåtunge. En forenkling er at driftsansvarlig for sirkuset ikke vil trenge å oversende opplysninger for utfylling av handelssertifikatet i Traces minst 48 timer før sirkuset flyttes.
- Det er gitt utfyllende regler for fugler i fangenskap som flyttes til utstilling i en annen EØS-stat. Driftsansvarlig for utstillingen må sikre at fugler fra EØS-staten der utstillingen holdes ikke utgjør en risiko for helsen til fuglene som deltar fra andre EØS-stater. Dette enten ved å kreve samme helsestatus for alle fuglene eller ved å holde de innenlandske fuglene adskilt fra de som deltar fra andre EØS-stater. En veterinær må kontrollere identiteten og allmenntilstanden til fuglene. Disse ekstra kravene gjelder likevel ikke dersom utstillingen er en oppvisning i falkoneri.

Driftsansvarlige skal sikre at fugler som skal til andre EØS-stater etter utstillingen følges av helsesertifikat. Under visse forutsetninger kan helsesertifikatet være det samme som ble brukt for å komme til utstillingen. Ellers må helsesertifikatet være nytt.

Duer som flyttes til en annen EØS-stat for å delta i kappflyging trenger bare å oppfylle de generelle dyrehelsekravene for flytting av fugler i fangenskap.

- Rettsakten utvider krav i dyrehelseforordningen om helsesertifikat ved flytting av visse dyr og rugeegg til en annen EØS-stat. Det er nytt at alle fugler i fangenskap, og rugeegg fra slike fugler, skal ha helsesertifikater ved flytting til andre EØS-stater. Tidligere var det bare fugler vaksinert for AI som måtte ha helsesertifikater, mens fugler av papegøyefamilien måtte ha et handelsdokument. Det gis også dyrehelsekrav knyttet til flytting av disse

dyrene. Kravet om helsesertifikater for «andre rovdyr» er også nytt, da det ikke er krav om helsesertifikater for rev og mink i dagens regelverk. Det er ellers nytt at humler fra miljøisolerte anlegg er unntatt fra kravet om helsesertifikat og at kravet om helsesertifikat for kaniner er fjernet. Det er gitt en åpning for å kunne gi unntak fra krav om helsesertifikater for registrerte hester (på visse vilkår).

- Det presiseres hvilken informasjon myndighetene skal bruke ved utfylling av helsesertifikat for hov- og kloddyr og fjørfe på steder der oppsamling av dyr skjer, samt hvilke undersøkelser myndighetene skal foreta.
- Hov- og kloddyr og fjørfe som skal sendes til tredjestat via en annen EØS-stat skal følges av et helsesertifikat som viser at dyra oppfyller minst de samme kravene som slaktedyr som sendes til samme EØS-stat. Dette er et nytt krav.
- Hovedregelen er at helsesertifikater er gyldige i 10 dager. Gyldigheten av helsesertifikater er dermed forlenget for noen dyr, f.eks. fra 5 dager til 10 dager for fjørfe/rugeegg/daggamle kyllinger. Det er nytt at helsesertifikater for bier og humler har tidsbegrenset gyldighet, noe som tidligere fremgikk indirekte av forskrift 30. november 2005 nr. 1349 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 599/2004.
- Det er et nytt generelt unntak for konkurransehester fra «topp-helse-stall» som får helsesertifikat med gyldighet i 30 dager, istedenfor 10 dager. Det blir ikke lenger mulig å utstede helsesertifikat siste virkedag før reise for andre hester enn de som faller inn under 30 dagers-unntaket.
- Det blir ikke lenger er krav om at hver registrert hest følges av individuelle helsesertifikater. Ett helsesertifikat kan heretter omfatte flere registrerte hester.
- Etter dyrehelseforordning artikkelene 152 og 163 må driftsansvarlige melde fra til myndighetene i opprinnelsesstaten før landdyr som må følges av helsesertifikat eller rugeegg fra fjørfe, flyttes til en annen EØS-stat. Den delegerte rettsakten utvider dette kravet slik at også driftsansvarlige som skal flytte humler fra godkjente miljømessig isolerte produksjonsanlegg, sirkus, dyr som brukes til forestillinger og rugeegg fra fugler i fangenskap til en annen EØS-stat må gi beskjed til myndighetene i opprinnelseslandet før flyttingen finner sted. Forhåndsmelding for sirkus og dyrenummer minst 10 dager før planlagt flytting er en videreføring av dagens regler. Kravet om å melde flytting av rugeegg fra fugler i fangenskap er nytt og mer byrdefullt, da det ikke en gang var vært behov for helsesertifikat i tidligere regelverk. Forordningen gir også krav om informasjon som skal være med i forhåndsmeldingen.
- Dersom det er strømstans eller andre forhold som forstyrrer IMSOC skal myndighetene i avsenderlandet følge beredskapsrutiner iht. kontrollregelverket mht. melding.
- Rettsaktens del III innfører nye regler om flytting av ville landdyr, dvs. ville fugler, landpattedyr, bier og humler, til andre EØS-stater. Reglene omfatter krav til selve transporten, dyrehelsen, helsesertifikat og melding om flyttingen, se omtalen av del III på s. 6.

Nytt sammenlignet med gjeldende rett - DA-samhandel PAO landdyr m.fl.

Under dyrehelseforordningen er det nødvendig at animalske produkter som flyttes ut av en restriksjonssone følges av helsesertifikat både ved flytting internt i landet og ut av landet. Den viktigste endringen sammenliknet med nåværende bestemmelser er at det tidligere ikke har vært en generell regel om helsesertifikater ved flytting av slike produkter innenlands (eller i EØS-området). DA-samhandel PAO landdyr gir regler om tilleggsinformasjon som skal være i sertifikatene, bl.a. om hvilken behandling og merke som er brukt på produktet.

Som nevnt over viser DA-samhandel PAO landdyr egentlig tilbake til kravene i forordning (EU) 2020/687 (DA Del III) om bekjempelse som angir hvilken flytting myndighetene skal forby ved utbrudd av sykdom. En følge av DA-samhandel PAO landdyr og forordning (EU) 2020/687 om bekjempelse (som skal høres i egen høring) er at forskrift 9. september 2005 nr. 1045 om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum og forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for omsetning og import av visse animalske produkter til konsum trolig må oppheves. Endringene vil omtales i en senere høring. For å beskrive endringene som følge av DA-samhandel PAO landdyr tas det her med endringene ift. dagens forskrifter som også følger av dyrehelseforordningen og forordning (EU) 2020/687. Hovedendringene sammenliknet med nåværende bestemmelser er knyttet til disse punktene:

- Kravet om at produkter skal komme fra dyr som er fra anlegg, områder m.m. som ikke er omfattet av dyrehelsemessige restriksjoner i dyrehelseforordningen (dyrehelseforordning artikkel 166(2)) omfatter ikke lenger lavpatogen aviær influensa direkte. Lavpatogen aviær influensa er kategorisert som D og E etter forordning (EU) 2018/1882 som er knyttet opp mot dyrehelseforordningen. Kravene i DA-samhandel PAO landdyr omfatter derfor ikke automatisk lavpatogen A1. Driftsansvarlige vil likevel måtte ta forhåndsregler for å sikre at de animalske produktene ikke sprer sykdommen iht. dyrehelseforordning artikkel 166(1).)
- Smittsomt blæreutslett hos gris/swine vesicular disease er ikke listeført under dyrehelseforordningen. Regelverket hadde tidligere spesifikke vilkår og merkekrav for kjøtt av svin fra restriksjonsbelagte områder for smittsomt blæreutslett hos gris. Det blir nå ingen regler spesifikt knyttet til animalske produkter fra svin ved utbrudd av smittsomt blæreutslett hos gris/SVD.
- Muligheten for å flytte ferskt fjørfekjøtt fra vernesonen etter tillatelse fra myndighetene dersom det både merkes med spesielt firkantmerke og ikke flyttes ut av landet, blir tydeligere i regelverket. Spesialmerket fortsetter å være firkantet.

Utfyllende nasjonale og nasjonale bestemmelser

Som nevnt i høringen av forskriften som skal gjennomføre dyrehelseforordningen (ny dyrehelseforskrift) vil Mattilsynet gjennomføre egne høringer av utfyllende bestemmelser som dyrehelseforordningen gir EU-/EØS-statene, herunder Norge, hjemmel til å fastsette nasjonalt. Forordning (EU) 2020/688 gir også flere hjemler for norske myndigheter å fastsette nasjonale bestemmelser. Selv om høringen av de utfyllende nasjonale bestemmelsene vil komme senere i år, mener vi at det er viktig å gi informasjon om det nasjonale handlingsrommet allerede i denne høringen.

Rettsakten gir nasjonalt handlingsrom på følgende områder:

- Mattilsynet kan fastsette enklere krav til rengjøring og desinfeksjon av transportmidler som brukes til transport innen et anlegg eller mellom anlegg internt i Norge (artikkel 6).
- Mattilsynet kan åpne for at hov- og klovdyr, som ikke oppfyller alle vilkårene mht. blåtunge, kan flyttes til eller fra Norge (artiklene 11(4), 12(4), 13, 17, 24, 27 og 30). Tilsvarende unntak kan gjøres for flytting av sirkusdyr, dyrenummer, ville dyr og dyr mellom lukkede anlegg (artiklene 64, 65 og 101).

- Norge kan tillate innførsel av unge hunder, katter og ildere uten gyldig rabiesvaksine (artiklene 54 og 56).
- Flytting av primater fra ikke-lukkede anlegg til lukkede kan tillates (artikkel 63 (2)).
- Mattilsynet kan åpne for flytting av registrerte hester uten helsesertifikat (artikkel 69).

Når det gjelder det nasjonale handlingsrommet i dyrehelseforordningen har hvert land mulighet for å stille visse dyrehelsemessige krav på eget territorium. Kravet er her som ellers at tiltakene anses nødvendige og proporsjonale og ikke får konsekvenser for fri flyt av varer på det indre markedet.

Endring og oppheving av nåværende forskrifter

Dyrehelseforordningen og underliggende regelverk opphever tidligere EØS-regelverk. Bestemmelser fra dette EØS-regelverket er gjennomført i en rekke ulike norske forskrifter. Gjennomføringen av dyrehelseforordningen med underliggende regelverk medfører derfor at en rekke forskrifter må helt eller delvis oppheves.

Under har vi listet opp hvilke forskrifter, eller deler av forskrifter, som må oppheves med bakgrunn i forordningene som høres her.

Forskrifter som helt eller delvis oppheves med bakgrunn i del IV avdeling I kapitlene 3, 4, 5 og 6 av dyrehelseforordningen og de to underliggende forordninger som høres her:

- forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin (oppheve, ev. unntatt § 4 2. ledd om MKS-vaksinasjon)
- forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe (oppheve, ev. unntatt § 4 2. ledd om MKS-vaksinasjon)
- forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av småfe (oppheve, ev. unntatt § 8 3. ledd og § 14 om MKS og § 20 om henvisning om isolasjon)
- forskrift 28. desember 2001 nr. 1616 om samhandel med levende fjørfe og rugeegg i EØS (oppheve)
- forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo (forskrift om handel med dyr) (oppheve)
- forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien (oppheve)
- forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om tiltak mot sjukdommer og zoonotiske agens hos dyr (dyrehelseforskriften) (endre/oppheve⁹)
- forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr (endre)
- forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved import av levende dyr fra tredjestater (muligens endre § 9)
- forskrift 9. oktober 1964 om pelsing av pelsdyr (muligens endre/oppheve)
- forskrift 10. august 2007 nr. 955 om krav til dyrehelse ved forflytning av sirkusdyr innenfor EØS (Men denne blir formelt opphevet av forordning (EU) 2019/2035.)
- forskrift 2. juli 1991 nr. 507 om forbud mot innførsel av dyr og smitteførende gjenstander (endre)
- forskrift 6. april 2009 nr. 416 om birøkt (endre/oppheve)
- forskrift 9. september 2005 nr. 1045 om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum (oppheve)
- forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for omsetning og import av visse animalske produkter til konsum (oppheve).

Bestemmelser i overnevnte forskrifter som Mattilsynet vil foreslå videreført, pluss utfyllende nasjonale bestemmelser (iht. handlingsrommet) og endring eller oppheving av overnevnte

⁹ Endring av dagens forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om tiltak mot sjukdommer og zoonotiske agens hos dyr, som inneholder en rekke nasjonale bestemmelser på samme området som forordning (EU) 2020/688, vil omtales i en senere høring. Det vises særlig til forskriftens §§ 11, 12, 13, 17, 20-25.

forskrifter vil høres på et senere tidspunkt (Høring nr. 2). Når den sistnevnte høringen er avsluttet vil gjennomføring av forordning (EU) 2020/688 og DA-samhandel PAO landdyr, nasjonale bestemmelser og uyllende nasjonale bestemmelser settes sammen i endelig utkast til forskrift om flytting av landdyr, rugeegg og animalske produkter fra landdyr i EØS-området som utfyller bestemmelser i dyrehelseforskriften (landdyrforflytningsforskriften). Når dyrehelseforordningen og alt det underliggende regelverket er hørt, oppheving/ending av overnevnte forskrifter sannsynligvis samles i en endringsforskrift.

Endring av en rekke andre forskrifter som også berøres av oppheving av de nevnte rettsaktene vil behandles i andre høringer av rettsakter under ny dyrehelseforordning¹⁰.

Mattilsynet må uansett se forskriftene som gjennomfører rettsaktene under den nye dyrehelseforordningen i sammenheng etter høringene er ferdige. Det vil derfor også måtte gjøres mindre tekniske endringer for å sikre at forskriftene er mest mulig enhetlig utformet.

Tilgrensende regelverk/forvaltningsområder

Tilgrensende regelverk for denne forskriften vil i første rekke være den nye dyrehelseforskriften som skal gjennomføre dyrehelseforordningen i norsk rett. Tilgrensende regelverk og forvaltningsområder for øvrig vil være som beskrevet for den nye dyrehelseforskriften, jf. Mattilsynets høringsbrev som lenket til på side 1.

Konsekvensutredning

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene som følger av forordning (EU) 2020/688

Rettsakten retter seg mot driftsansvarlige for landdyr og rugeegg (ville og holdte) og transportører av slike dyr. Den retter seg derfor mot alle som har ansvar for dyr, herunder:

- bønder,
- dyretransportører
- juridiske enheter f.eks. selskaper som har ansvar for dyr uansett størrelse,
- den som driver oppsamlingssentraler, sirkus, dyrenummer eller lukkede anlegg som f.eks. dyrehager,
- hesteeiere eller holdere.

Rettsakten retter seg også mot kjæledyreiere (artikkel 55) og Mattilsynet. Rettsakten retter seg ikke mot veterinærer direkte, men inneholder noen regler som involverer veterinærer f.eks. driftsansvarlige av utstillinger av fugler i fangenskap må sikre at en veterinær sjekker helsen til fugler som deltar.

Gjennomføringen av rettsakten gir få administrative eller økonomiske konsekvenser for driftsansvarlige eller Mattilsynet. Rettsakten er en opprydning og modernisering av regelverket på området. Rettsakten viderefører i hovedsak nåværende bestemmelser.

Mattilsynet kan ikke se at de omtalte innskjerpingene i forhold til dagens krav, både hva gjelder antallet listeførte sykdommer, krav om fristatus og eventuelle testregimer vil påføre næringen kostnader. Næringen stiller i dag en rekke ekstra krav til de som importerer levende dyr, langt ut over det EU krever, se <https://www.animalia.no/no/Dyr/koorimp---import/tilleggskrav-ved-import/>

Utførsel av levende dyr fra Norge vil bli enklere og være forbundet med mindre kostnader enn mange andre land fordi Norge har fristatus for så godt som alle sykdommene hvor dette er mulig. Dette vil spesielt være en fordel for handel med avlsdyr.

¹⁰ Høring av forordning (EU) 2019/2035 (DA Del IV om id og registrering): Forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt (direktiv 64/432), forskrift om sporbarhet av svin (direktiv 64/432), forskrift om sertifisering av fjørfevirksomheter (direktiv 2009/158). Høring av forordning (EU) 2020/686: Forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, egg og embryoer fra visse dyrearter (92/65). Høring av forordning (EU) 2020/687: Forskrift om tiltak mot sykdommer og zoonotiske agens hos dyr (dyrehelseforskriften) (92/118). Høring av endring av ytterligere forskrifter pga. endring av forordning (EU) nr. 2160/2003: Forskrift om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer og forskrift om kontroll med Salmonella i fjørfø, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg.

De omtalte nye tilleggskravene for visse sykdommer innebærer større krav til dokumentasjon, men det antas at dette vil være lite belastende for næringen. I næringsretta dyrehold har dyreholder allerede plikt å føre oppdatert journal for storfe med nødvendige individuelle og kollektive helseopplysninger om sykdommer og mulige årsaker, jf. dagens dyrehelseforskrift § 9. Det samme gjelder for hold av småfe, svin, oppdrettshjort, fjørfe, kameldyr, kommersielt hold av tamrein og kanin.

Arbeid og kostnader med oppdateringer av informasjon vil oppstå hos f.eks. bransjeorganisasjoner som gir informasjon og veiledning om flytting av landdyr eller rugeegg til sine brukere/medlemmer.

Visse innskjerpinger kan medføre administrative og økonomiske konsekvenser for forvaltningen. Spesielt gjelder dette dokumentasjon av fristatus hvor en del av de overvåkingsprogrammene som skal gjennomføres for å dokumentere denne statusen. Fristatusene danner grunnlag for en del av forflytningsreglene i denne forordningen. De økonomiske og administrative konsekvensene av de økte overvåkingsprogrammene omtales nærmere i kommende høring om forordning (EU) 2020/689. Forordning (EU) 2020/688 stiller krav til testing av flere arter for enkelte sykdommer, men f.eks. krav om testing av kamelider for brucellose følger allerede av nasjonale regler og medfører derfor ingen endring.

Eksporten av levende husdyr fra Norge til EU er liten, slik at merarbeid i forhold til dette ikke vil være stort.

Mattilsynet må påregne arbeid og kostnader med å oppdatere lov- og forskriftsverket på området, tilsynssystemene sine (MATS), interne retningslinjer og instruksjoner, samt informasjon og veiledning som gis om flytting av landdyr og rugeegg.

Konsekvensvurderingen av de enkelte endringene viser at visse endringer kan likevel ha noen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Vurdering av konsekvensene av endring av dyrehelsekravene ved flytting av visse dyrearter, f.eks. storfe og svin, er nærmere beskrevet i eget vedlegg. Under er en nærmere vurdering av andre konsekvenser:

Konsekvenser knyttet til generelle krav til transportmidler og containere (del II artikkelene 4 – 6)

Reduksjon av krav til rengjøring og desinfeksjon av transportmidler og krav til at transportøren har passende utstyr til rengjøring/desinfeksjon er en lettelse for næringen. Fjerning av kravet om godkjenning av desinfeksjonsmidler er en lettelse for Mattilsynet.

Konsekvenser knyttet til dyr og rugeegg som er vaksinert mot kategori A-sykdom (del II artikkel 7)

Per i dag har bestemmelsen liten innvirkning for utførsel av dyr fra Norge pga. eksisterende forbud mot vaksinasjon av dyr mot A- og B-sykdommer som trolig videreføres for A-sykdommer. I dagens samhandelsregler er det forbud mot å flytte dyr som er vaksinert mot munn- og klovsjuka (MKS) til andre medlemsstater. Forordning (EU) 2020/688 sier i stedet bare at dyr som er vaksinert mot kategori A-sykdommer kan bare flyttes dersom vilkår i rettsakt fastsatt i dyrehelseforordning artikkel 47 er oppfylt. Hva dette innebærer er uvisst, da Kommisjonen per midten av 2020 ennå ikke har sendt over utkast til ny delegert rettsakt.

Konsekvenser knyttet til tilleggskrav der slaktedyr mottas fra andre EØS-stater (del II artikkelene 8-9)

Reglene om hvor fort innførte dyr må slaktes har liten økonomisk konsekvens for næringen fordi det er lite innførsel av landdyr til slakt pga. manglende tollunion med EU. Det er også lite utførsel av landdyr fra Norge til EU-land for slakt. Endringen vil derfor heller ikke gi administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet.

Konsekvenser knyttet til oppsamling av hov- og kloddyr (del II kapittel 4)

Det antas at muligheten til å sende hov- og kloddyr via flere oppsamlingssentraler og at dyrene kan stå på oppsamlingssentraler i lengre tid enn tidligere kan gjøre det lettere for driftsansvarlige som sender og mottar dyr og ev. redusere kostnader ved flytting av dyr. Det samme gjelder for fjerning av kravet om at slaktesvin og slaktestorfe bare kan stå på oppsamlingssentraler i 3 virkedager.

Ulempen for både næringen og myndighetene er at dyrene kan eksponeres til flere dyr og dermed mer smitte og utgifter. Det forventes at næringen tar begge forholdene under vurdering når de planlegger å flytte dyr internt i EØS-området.

De spesielle unntakene for hov- og klovdyr som skal delta i utstillinger, sports- og kulturelle arrangementer o.l. vil kunne sikre at det er forholdsvis enkelt og rimelig å flytte slike dyr. Likeledes når det gjelder unntaket for registrerte hester med eget sertifikat.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av primater (del II kapittel 5 avdeling 1 og kapittel 6)

Primater brukes ikke som forsøksdyr i Norge. Det vil derfor eventuell være innførsel til dyreparker, som kan forekomme. Bestemmelsene om primater viderefører hovedsakelig gjeldende bestemmelser når det gjelder grensekryssende handel og medfører derfor ikke konsekvenser. Det er kun anlegg som har status som lukket som kan motta primater fra andre EØS-stater. Per juni 2020 er det fem steder i Norge som har status som lukkede anlegg. Alle er dyreparker. Denne type innførsel medfører liten risiko. Det nye samtykkekravet ved flytting av primater fra et ikke-lukket anlegg til et lukket anlegg og kravet om at offentlig veterinær å utstede helsesertifikat for alle dyr fra et lukket anlegg vil trolig medføre svært lite merarbeid for Mattilsynet og anleggene.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av hunder, katter og ildere som ikke reiser som kjæledyr (del II kapittel 5 avdeling 3)

Kravet om at rabies ikke er rapportert i avsenderanlegget i et visst tidsrom er en positiv innskjerping for å forebygge smittespredning. Tretti dager er likevel for kort tid fordi inkubasjonstiden for rabies kan være mye lenger. Inkubasjonstiden for rabies i hunder og katter ifølge OIE er 10 dager til 6 måneder, vanligvis 2 uker til tre måneder, se https://www.oie.int/fileadmin/Home/eng/Publications_&_Documentation/docs/pdf/rabies.pdf

Innskjerpingen når det gjelder at driftsansvarlig skal gi en erklæring om at dyret ikke har hatt kontakt med holdte dyr der rabies mistenkes, er bare relevant der mottakerstaten åpner for flytting av unge dyr uten gyldig rabiesvaksine. Norske myndigheter har hittil ikke benyttet denne åpningen, så endringen har ingen betydning.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av andre rovdyr (del II kapittel 5 avdeling 4)

Mht. rabies vil det være mindre sikkert enn tidligere der mink, rev eller andre rovdyr innføres f.eks. til pelsdyrfarmer på bakgrunn av unntaket. I lys av at pelsdyrnæringen skal avvikles i Norge, vil det ha liten konsekvens at dyrehelsekravene endres.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av fugler i fangenskap (del II kapittel 5 avdeling 5)

Mattilsynet ser at det er innført en god del fugler i fangenskap til Norge fra EU de siste 5 årene.

De nye dyrehelsekravene for fugler i fangenskap er positive og vil kunne redusere risiko for spredning av sykdommer. Kravene vil muligens gjøre det dyrere å innføre fugler. Det nye kravet om at fuglene skal ha oppholdt seg på anlegget i minst 21 dager før flytting (eller siden fødsel) kan føre til at eksportørene får en kostnadsøkning som de vil forsøke å kompensere ved å kreve høyere pris for fuglene.

Endringene anses ikke å gi Mattilsynet økte administrative eller økonomiske kostnader.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting til lukket anlegg (del II kapittel 6)

Det anses som positivt at det innføres harmoniserte krav for flytting av landdyr fra et ikke-lukket anlegg til et lukket anlegg internt i hvert land. Dette spesielt fordi det er særskilte regler for flytting av landdyr mellom lukkede anlegg i EØS-området. Det nye karantenekravet ved flytting av dyr internt i landet, kan gi anlegg økte kostnader for de dyrene som ikke kommer fra utlandet. De nye kravene vil trolig redusere smitterisikoen når slike dyr tas inn i lukkede anlegg og ev. senere flyttes. Krav til tillatelse fra Mattilsynet for å flytte primater fra ikke-lukket anlegg til lukket anlegg vil gi Mattilsynet lite merarbeid fordi slik flytting skjer sjelden.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av sirkus og dyrenummer (del II kapittel 7 artiklene 65-66)

Fjerning av kravet om oversendelse av opplysninger for utfylling av handelssertifikatet minst 48 timer før sirkuset flyttes, er en lettelse både for næringen og Mattilsynet. Krav om notifikasjon og reiseruten bør gi kompetent myndighet nok informasjon.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av haredyr (regler fjernet)

Reglene knyttet til rabies og myxomatose ved flytting av haredyr er fjernet med dyrehelseforordningen. Dette kan være en økonomisk lettelse for næringen. Mattilsynet vil likevel vurdere behovet og mulighetene for å ha nasjonale regler som sikrer den gode dyrehelsen i Norge.

Mattilsynet mener at det er negativt at de spesifikke dyrehelsekravene for flytting av haredyr mellom EØS-stater er fjernet.

Mattilsynet stilte spørsmål til Veterinærinstituttet om det er sykdommer hos haredyr det bør være testet for før de innføres til Norge. Veterinærinstituttet svarte at det er ikke påvist European brown hare syndrome (EBHS, calicivirus, genus lagovirus) i Norge, og at det derfor vil være ønskelig å teste for den.

På spørsmål om det går myxomatosis på ville harer, har Veterinærinstituttet svart at myxomatose kan forårsake sykdom hos norske harer. Hovedverten er villkanin, men europeisk brunhare og fjellhare kan smittes og tidvis utvikle sykdom.

Mattilsynet gjør lite når det gjelder disse sykdommene, men har iverksatt tiltak ved utbrudd i Norge. Mattilsynet antar likevel at innførselen av haredyr er såpass liten at endringen av dyrehelsekravene vil ha begrensede konsekvenser. Dette forutsatt at det er sjelden at tamme haredyr settes ut og kan smitte ville haredyr.

Konsekvenser knyttet til fjerning av åpning for nasjonale regler for karantene for dyr som er mottakelige for rabies

Fjerningen av muligheten for nasjonale regler om karantene for rovdyr, primater, flaggermus og andre dyr mottakelig for rabies er negativt og vil kunne ha konsekvenser. Det vil være behov for å se nærmere på tiltak i forbindelse med denne endringen. Samtidig, er det intet nasjonalt krav til karantene av primater i norske forskrifter fordi det harmoniserte regelverket innebærer at primater bare kan mottas av lukkede anlegg. I tillegg, er rabies situasjonen i EØS-området forbedret siden EØS-avtalen ble inngått og det nye dyrehelseregulverket innfører egne dyrehelsekrav ved flytting av ville dyr som gir bedre beskyttelse. Mattilsynet vil be Veterinærinstituttet om en vurdering.

Konsekvenser knyttet til helsesertifikater og krav om informasjon i helsesertifikater (del II kapittel 8 avdeling 1 og 2)

I dag koster utstedelse av helseattest for en hest minst kr. 1355/attest (kr. 455 for attest for levende dyr + kr. 800 for reise for å utstede attest + fakturagebyr på kr. 100).

Det er i dag en nordisk avtale om forenklet grensepassering for konkurransehester. Avtalen skal revideres for å være i tråd med dyrehelseforordningen og revidert avtale vil trolig tre i kraft samtidig med forordningen. Ved å nyttiggjøre seg av unntaket fra krav om helsesertifikat for registrerte hester som flyttes (se kommende høring om nasjonale valg) vil konsekvenser for personer som driver med hestesport utebli ved flytting i Norden.

Nytt generelt krav om helsesertifikater for fugler i fangenskap (med noen få unntak) og rugeegg fra fugler i fangenskap innebærer økte utgifter for den som skal flytte slike fugler eller rugeegg. Likeledes for de som flytter «andre rovdyr» som f.eks. mink. Utstedelse av eksportsertifikat for levende dyr koster minst kr. 1355 totalt/attest, som vist over. Utstedelse av disse helsesertifikatene vil trolig ikke gi Mattilsynet særlig merarbeid dersom det utføres like lite fugler i fangenskap og pelsdyr til Norge som de siste fem årene (hhv. svært få og ingen ifølge SSBs statistikkbank). Prisen for slike dyr som innføres vil kunne økes pga. det nyet kravet.

Kravene til hvilken informasjon som skal stå i helsesertifikatene anses ikke som mer byrdefullt enn før for de artene som allerede følges av helsesertifikater, med unntak av tilleggsinformasjon som

nå kreves ved flytting av kamelider, hjortedyr og andre hov- og klovdyr. Krav til tilleggsinformasjon vil kunne gi Mattilsynet mer arbeid. Der nye arter nå må følges av helsesertifikat vil krav til informasjon i sertifikatene gi Mattilsynet mer arbeid ved utfylling. Økning av arbeidet for Mattilsynet er trolig ikke vesentlig, da det vil være begrenset utførsel av slike dyr.

Konsekvenser knyttet til sertifikat for hov- og klovdyr som eksporteres til tredjeland via en annen EØS-stat (del II kapittel 8 avdeling 4 artikkel 90)

Det antas at kravet vil ha liten betydning for både næringen og Mattilsynet da det er lite aktuelt å flytte hov- og klovdyr til tredjestater via andre EØS-stater.

Konsekvenser knyttet til kompetent myndighet ved utfylling av helsesertifikater (del II kapittel 8 avdeling 4 artikkel 89 og del II kapittel 8 avdeling 5)

Mattilsynet plikter allerede å sjekke dokumenter, identitet og foreta undersøkelser ved utfylling av helsesertifikater. Mattilsynet får merarbeid med nye helsesertifikater for fugler i fangenskap og andre rovdyr (mink og rev), men mindre arbeid med helsesertifikater for kaniner fordi kravet er fjernet. Samtidig blir gyldigheten av helsesertifikater for visse arter utvidet (f.eks. fjørfe og «topp-helse» hester) og begrenset for bier og humler. Når endringene ses i sammenheng, medfører de ikke vesentlige administrative og økonomiske kostnader for Mattilsynet. Utstedelse av helsesertifikater (eksportsertifikater) er brukerfinansiert med gebyr, jf. forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet.

Det at gyldigheten for helsesertifikater forlenges for visse arter er en lettelse for næringen, spesielt for de som handler med fjørfe og rugeegg. At konkurransehester under visse vilkår får helsesertifikat med gyldighet i 30 dager, istedenfor 10 dager, er en lettelse for de som driver med konkurransehester.

Konsekvenser knyttet til utvidet meldeplikt og informasjon som skal være i meldingen (del II kapittel 8 avdeling 6 artiklene 93-98)

Det nye regelverket, dyrehelseforordningen og denne rettsakten, utvider krav til melding til myndighetene i avsenderstaten. Der dagens regelverk har krevet helsesertifikat, har myndighetene i avsenderstaten i realitet fått melding om flytting. Utvidelsen av meldeplikten i både dyrehelseforordningen og denne rettsakten har trolig størst betydning for de som skal flytte fugler i fangenskap og rugeegg fra disse. (Kanin er det viktigste eksempelet på dyr der kravet om melding/helsesertifikat faller bort.) Det anses ikke som en konsekvens av økonomisk betydning for næringen. Det er heller ikke en nevneverdig belastning for Mattilsynet.

Konsekvenser knyttet til beredskapsprosedyrer ved strømstans m.m. og oppnevning av regioner for håndtering av IMSOC-meldinger (del II kapittel 8 avdeling 6 artiklene 99 og 100)

Det er bra for Mattilsynet at meldeprosedyrer ved strømstans e.l. innføres. Det vil også kunne være en fordel for næringen for å unngå forsinkelser eller hindringer.

Når det gjelder plikten til å oppnevne regioner for å håndtere notifikasjoner om forflytninger vil Mattilsynet følge dagens struktur med fem regioner. Kravene medfører ingen nye administrative eller økonomiske konsekvenser. Hver region har ansatte som har tilgang til nåværende TRACES etter opplæring. Disse mottar automatiske e-poster med melding om dyr som mottas i regionen.

Konsekvenser knyttet til detaljerte dyrehelsekrav ved flytting av ville dyr (del III)

Det er positivt med harmoniserte regler som gjelder flytting av ville dyr mellom EØS-stater. Reglene medfører administrative og økonomiske konsekvenser for Mattilsynet, men det antas at disse er små fordi det er få ville dyr som flyttes til eller fra Norge. Det samme gjelder for de få driftsansvarlige som flytter ville dyr til (eller fra) Norge. Flytting av ville dyr er uansett begrenset av miljøregelverket f.eks. forskrift 19. juni 2015 nr. 716 om fremmede organismer og forskrift 15. juni 2018 nr. 889 om innførsel, utførsel, besittelse mv. av truede arter av vill fauna og flora (CITES-forskriften). Eventuelle administrative og økonomiske kostnader knyttet til de nye reglene er små ift. kostnaden av å bekjempe sykdommer som spres ved flytting av ville dyr.

Konsekvenser for samiske interesser

Forordningen innfører egne regler for hjortedyr, herunder rein. Per i dag stilles ikke alle de vanlige dyrehelsekravene til rein som krysser riksgrensen for sesongbeiting, ved at det ikke kreves testing for brucellose og tuberkulose. Det er trolig ønskelig å opprettholde dagens praksis, og Mattilsynet vil se nærmere på utfyllende nasjonale bestemmelser om unntak fra dyrehelsekravene til rein som krysser riksgrensen i forbindelse med neste høring. Hjemmel finnes i dyrehelseforordning artikkel 139. Dyrehelseforordning artikkel 139 (1)(c) åpner for at myndighetene i mottakerstaten kan gi unntak fra dyrehelsekravene i dyrehelseforordning artiklene 126-136 ved flytting av rein over grensen for beiting¹¹. Tilbakemelding fra Kommisjonen er at unntaksbestemmelsen i dyrehelseforordning artikkel 139 kommer til anvendelse selv om det ikke er et konkret unntak fra kravene til hjortedyr i den delegerte rettsakten. Det blir foreløpig krav om helsesertifikat ved flytting, men det ventes at Kommisjonen lager unntak fra kravet i en endringsrettsakt.

Endringene som følger av DA-samhandel PAO landdyr

Rettsakten er en opprydning og modernisering av regelverket på området. Mulighetene for å flytte PAO ut av restriksjonssoner på visse vilkår ligger allerede i dagens regelverk og har betydning for matsikkerhet ved sykdomsutbrudd. Det generelle kravet om helsesertifikat ved flytting av disse produktene i samme land og EØS-området er likevel nytt.

Rettsakten er en følge av dyrehelseforordningen og forordning (EU) 2020/687 under dyrehelseforordningens Del III (bekjempelse). Rettsakten får konsekvenser der anlegg og næringsmiddelforetak blir omfattet av nødtiltak eller forflytningsrestriksjoner for å forebygge smittespredning. Sammen med dyrehelseforordning artiklene 167-169 legger rettsakten til rette for at driftsansvarlige for anlegg og næringsmiddelforetak som befinner seg i restriksjonssoner skal kunne flytte animalske produkter ut av sonene. De som velger å gjøre dette får mer arbeid og større kostnader med helsesertifisering og melding om flytting av produktene enn de har i en normalsituasjon. Bestemmelsene kan likevel føre til at næringsdrivende lider et mindre økonomisk tap som følge av restriksjonene enn de ellers ville gjort.

Sammen med dyrehelseforordning artiklene 167-169 kan rettsakten føre til at Mattilsynet får mer arbeid og kostnader med utstedelse av helsesertifikater ved sykdomsutbrudd enn tilsynet har i en normalsituasjon. Det kan bidra til at Mattilsynet får behov for å øke bemanningen når det er større sykdomsutbrudd.

Størrelsen på merarbeidet og kostnadene for de driftsansvarlige og Mattilsynet vil avhenge av forflytningsrestriksjonenes omfang og varighet. Den vil også avhenge av hvorvidt det eksisterer andre systemer som sikrer at animalske produkter er sporbare og oppfyller de dyrehelsemessige vilkårene for flytting. I så fall vil Mattilsynet kunne gjøre unntak fra sertifiseringskravet for flytting av animalske produkter innenlands, jf. dyrehelseforordning artikkel 167(1) annet ledd.

Proseduren for melding om flytting av animalske produkter ved strømbrydd er positivt for Mattilsynet. Prosedyren er også fordelaktig for næringen for å unngå forsinkelser eller hindringer da meldingen er en forutsetning for utførsel. Rutinene vil kunne spare eksportører for ekstraarbeid og kostnader som kunne oppstå ved forsinkelser, f.eks. at varer blir forringet eller merarbeid ved endring av transport.

¹¹ Men det kan ikke gis unntak fra krav i artikkel 126 (1)(a), (b) og (c) om at dyr ikke skal vise sykdomstegn, komme fra registrert virksomhet som ikke er underlagt restriksjoner m.m. eller vært i kontakt med dyr som har vært underlagt slike restriksjoner Myndighetene kan heller ikke gi unntak fra artikkel 127 (krav til driftsansvarlig ved mottakerstedet) eller artikkel 128 (forbud mot flytting for slaktning pga. utrydding av sykdom).

Hørings svar

Hørings svar sendes inn via lenke på Mattilsynets nettside:

[Forslag til ny felles forskrift om flytting av landdyr, rugeegg og animalske produkter fra landdyr i EØS-området](#)

Alle hørings svar vil bli offentliggjort.

Høringsfrist: 22. desember 2020

Med hilsen

Anne Marie Jahr
fung. avdelingsdirektør

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.
Dokumenter som må ha signatur blir i tillegg sendt i papirversjon.*

Vedlegg:

- Vedlegg – endring av dyrehelsekrav ved flytting av landdyr
- Vedlegg – Konsekvensutredning husdyr
- Utkast til forskrift om flytting av landdyr, rugeegg og animalske produkter fra landdyr i EØS-området som utfyller bestemmelser i dyrehelseforskriften (landdyrforflytningsforskriften)
- Forordning (EU) 2020/688
- DA-samhandel PAO landdyr